

<sup>12</sup> Zinkeisen I, 449.

<sup>13</sup> Ibid. I, 467. Погрѣшно мисли Цинкайзенъ, какво Гюргево едва тогава било основано. То е съществувало и въ 1399 г. (вж. стр. 265).

<sup>14</sup> Вж. Zinkeisen I, 473—481. За Александра ср. I. 453.

<sup>15</sup> Въ новофренския преводъ Legrand d'Aussy, *Mém. de l'Institut, Sc. morales et politiques*, V, an XII 1804.

<sup>16</sup> Phéropoly est peuplée en grande partie de Bulgares qui tiennent la loi grégoise.

<sup>17</sup> Мезитъ-бегъ билъ разбитъ въ Трансилвания на 25 мартъ 1442 год., а беглер-бегъ Шахинъ паша съ 80,000 души въ Влашко при Горна-Яломица на 6 септемврий. Днитъ сж дадени въ сръб. лѣтоп. (Шафарикъ, *Рам.*, 77; ср. ром. хрон. у Григоровича).

<sup>18</sup> Ромънскиятъ произходъ на Хуниада е доказанъ отъ W. Schmidt, *Die Stamm-burg der Hunyade in Siebenbürgen*. Hermannstadt, 1865, 78 и сл. Понѣкога така е написано и у византийцитѣ. Ἰάγγος.

<sup>19</sup> Напечатано отъ д-ръ Hermen, Иречекъ, *Válečnici čeští XV století* (Чехски полководци въ XV в.), *Časopis česk. musea* 1859, 156.

<sup>20</sup> Сравнението на турскитѣ съ западнитѣ известия у Zinkeisen'a I, 611 — 621 още не е достатъчно, главно поради това, че не сж познавали самата мѣстность — нѣщо много извинително за онова време. Че преходътъ е билъ насоченъ къмъ Златица, това го твърдятъ и Бонфиний, възъ основа на показанията на очевидци, и византийскиятъ писателъ Дука, ed Bonn, 217, и сръб. лѣтописи (изведе деспотъ краля Владислава на Златицу и Янкула.“ Шаф., *Рам.* 78) и Константиновичъ (гл. 22, по сръбски въ Гласник 18, 91), и турскитѣ известия у Leunclavius (*Hist. Turc.* 558: ad angustias salutis Isladini). Ср. чехския лѣтописецъ Hájek отъ Libočan (418), който е заимствувалъ много отъ Константиновича. Стария Куновицки проходъ е описанъ у F. Kanitz, *Donau-Bulgarien und der Balkan*. Leipzig 1875, I, 170—172.

<sup>21</sup> Имената у Длугоша (у Zinkeisen'a I. 620 сж страшно измѣнени, а много правилно сж дадени у Hájek'a I. с.).

<sup>22</sup> Zinkeisen I. 649—705. Мих. Константиновичъ, глава 24.

<sup>23</sup> Вж. у Рачки, Bogomili i Patarení, Rad. VIII.

<sup>24</sup> Писмото на Доротей до Иванъ Стефана, молдавския воевода (Гласник VII, 177) и съвремен. славянска бележка у Григоровича, О Сербіи, приложението стр. 41, заб. Датата на писмото ed. cit. (1456) не е вѣрна.

<sup>25</sup> Особени заслуги спрямо историята на Скандербега има рускиятъ професоръ Макушевъ. Вж. статията му: Славяне въ Албаніи (Варшава 1871 ч.), гл. IV. Ср. сжщо често споменуваното съчинение на Hopf *Gesch. Griechenlands im Mittelalter* (Ersch und Gruber Bd. 86), стр. 123 и сл. — Въ 1422 г. Иванъ Кастриота заедно съ синоветѣ си Станиша, Репошъ, Константинъ и Георги подарилъ на Хилендарския Атонски манастиръ